

FIEUW, Roger M. (Roeselare 23 mei 1922 – Roeselare 20 februari 1960).

Volgde tussen 1934 en 1940 de oude humaniora aan het Klein Seminarie van Roeselare. Van 1940 tot 1944 studeerde Fieuw Germaanse filologie aan de Leuvense Alma Mater (thesis over Knut Hamsun). Nadien behaalde hij het doctoraat in de rechten en het licentiaat in het notariaat. Hij was in Leuven zeer actief in de katholieke Vlaamse studentenbeweging en in *Met Tijd en Vlijt*. In 1946-1947 was hij hoofdredacteur van *Ons Leven* en het daaropvolgende academiejaar preses van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (KVHV). In 1948 volgde hij lessen aan de Mendenez y Palayo universiteit te Santander (Spanje). Van 1948 tot 1951 stond hij ingeschreven aan de balie. In die periode was hij secretaris van de Christelijke Volkspartij in het arrondissement Roeselare-Tielt en raakte hij nauw betrokken bij de Koningskwestie en de andere politieke problemen. Nadien werkte hij in het studie-bureau van de gas- en elektriciteitsmaatschappij in de Rodenbachstad.

Fieuw was een gewaardeerd kunstcriticus en voordrachtgever. In 1951 stichtte hij mee het Christelijk Vlaams Kunstenaarsverbond. Eén jaar later werd hij lid van de redactie van *West-Vlaanderen*; hij bleef dat tot 1960.

Als studentenleider behoorde Fieuw tot de eerste naoorlogse KVHV-generatie die zich tot een loyaal-Belgisch flamingantisme bekende. Als Verbondspreses had hij af te rekenen met de toenemende oppositie van Vlaams-nationalistische studenten, die zich verenigd hadden rond de volkskunstgroep De Kegelaar en die het KVHV verweten een te zwak standpunt tegen de repressie in te nemen. Zijn Vlaamse opvattingen schreef Fieuw neer in zijn "Manifest aan de Leuvense Studentengemeenschap" (*Ons Leven*, oktober 1947). De taak van de V.B. was volgens hem tweeledig: enerzijds het handhaven van de verworven Vlaamse rechten, anderzijds de uitbouw van een Vlaams-Nederlandse cultuur en een 'Vlaamse aristocratie' binnen België. In dit opzicht pleitte Fieuw voor een "culturele deproletarisatie": de sociale actie betekende voor hem op de eerste plaats de geestelijke verheffing van het Vlaamse volk.

WERKEN: Artikelen in *De Nieuwe Gids*; *De Spectator*; *Toneel-*

echo; West-Vlaanderen; WT; VEV-Berichten; De Weekbode; – ‘De kristallen Schaal. Iraanse legende over het geluk der mens’, in *Nieuwe Stemmen*, V, 1949, p. 149-184; – Albrecht Rodenbach. *De dichter en de Dood* (toneelstuk), 1956; – *De Japanse Vissers* (roman), 1959; – *Die Japanische Fisher* (vertaling van Georg Hermanowski), 1961; – *Snapshots*, 1960; – ‘Eerste Hoofdstuk’, in *Werk 60. Verhalen en gedichten van Westvlaamse auteurs*, 1960, p. 50-57.

LITERATUUR: M. de Bruyne, ‘Fieuw Roger Max’, in *NBW*, IV, 1970; – id., ‘Roger Fieuw, leven en Werk’, in *Herdenking Roger Fieuw*, 1972, p. 8-9; – id., ‘Wij herdenken letterkundige Roger Fieuw’, in *Eertijds*, jg. 4, nr. 2 (december 1972), p. 12-17; – F. Bonneure, ‘Roger Fieuw’, in *vws-Cahiers*, jg. 8, nr. 2/A (1973); – W. Weets, *Tussen traditie en beweging. De geschiedenis van het Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond (1944-1956)*, KUL, onuitgegeven licentiaatsverhandeling, 1991.

MICHIEL DE BRUYNE EN WILFRIED WEETS